

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ चोययर्थे यदिधनं जयेनोत्सृष्टः प्रमुखे वर्तते तर्हि युधिष्ठिरो मेघास इत्यन्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
किं न पश्यसि बाणौघान् क्रोशमानो किरीटिनः ॥ पश्चाद्रथस्य पतितान् क्षिप्तान् शीघ्रं हि गच्छतः ॥ २१ ॥ न चाहं शीघ्रयानेन घसमर्थो वयसान्वितः ॥ सेनामुखे च
पार्थानामेतद्दलमुपस्थितं ॥ २२ ॥ युधिष्ठिरश्च मेघात्पयोमिषतां सर्वधन्विनां ॥ एवं मया प्रतिज्ञातं क्षत्रमध्यमे महाभुज ॥ २३ ॥ धनं जयेन चोत्सृष्टो वर्तते प्रमुखे
नृप ॥ तस्माद्ब्रूहमुखं हित्वानाहं योत्स्यामि फाल्गुनं ॥ २४ ॥ तुल्याभिजनकर्मणं शत्रुमेकं सहायवान् ॥ गत्वा यो धयमाभैस्त्वं त्वं ह्यस्य जगतः पतिः ॥ २५ ॥ रा
जाशूरः कृती दक्षो नेतुं परपुरं जयः ॥ वीरः स्वयं प्रयात्थ्य त्रयत्रयार्थो धनं जयः ॥ २६ ॥ दुर्योधन उवाच कथं त्वामप्यतिक्रांतः सर्वशस्त्रभृतां वरं ॥ धनं जयो म
या शक्य आचार्य प्रतिवाधितुं ॥ २७ ॥ अपिशक्यो रणे जेतुं वज्रहस्तः पुरंदरः ॥ नार्जुनः समरेशक्यो जेतुं परपुरं जयः ॥ २८ ॥ येन भोजश्च हार्दिक्यो भवांश्च त्रिद
शोपमः ॥ अस्त्रप्रतापेन जितौ श्रुता युश्च निर्वर्हितः ॥ २९ ॥ सुदक्षिणश्च निहतः स च राजा श्रुता युधः ॥ श्रुता युश्चाच्युता युश्च म्लेच्छाश्चायुतशोहताः ॥ ३० ॥ तं
कथं पांडवं युद्धे दहतं मिव पावकं ॥ प्रतियोत्स्यामि दुर्धर्षं तमहं शस्त्रकोविदं ॥ ३१ ॥ क्षमं च मन्यसे युद्धं ममेतेनाद्यसंयुगे ॥ परवानस्मि भवति प्रेष्य वद्रक्षमेयशः ॥
॥ ३२ ॥ द्रोण उवाच सत्यं वदसि कौरव्यदुराधर्षो धनं जयः ॥ अहतं तु तत्करिष्यामि यथैनं प्रसहिष्यसि ॥ ३३ ॥ अद्भुतं चाद्यप्यंशुं तु लोके सर्वधनुर्धराः ॥ वि
षक्तं त्वयि कौंतेय वासुदेवस्य पश्यतः ॥ ३४ ॥ एष तं कवचं राजंस्तथा बध्नामि कांचनं ॥ यथानवाणानास्त्राणि प्रहरिष्यंति ते रणे ॥ ३५ ॥ यदि त्वां सागुरसुराः स यक्षो
रगराक्षसाः ॥ यो धयंति तत्र यो लोकाः स न रानास्ति ते भयं ॥ ३६ ॥ न रुष्णो न च कौंतेयो न चान्यः शस्त्रभृद्रणे ॥ शरानपयितुं कश्चिन्मवचेतवशक्ष्यति ॥ ३७ ॥ सत्वं
कवचमास्थाय क्रुद्धमद्यरणेर्जुनं ॥ त्वरमाणः स्वयं याहिन त्वासौ विसहिष्यति ॥ ३८ ॥ संजय उवाच एवमुक्त्वा त्वरन् द्रोणः स्पृष्ट्वां भोवर्मभास्वरं ॥ आबवंधा
द्भुततमं जपन्मंत्रं यथाविधि ॥ ३९ ॥ रणे तस्मिन्सुमहति विजयस्य सुतस्य ते ॥ विसिस्मापयिषुर्लोकान्विद्यया ब्रह्मवित्तमः ॥ ४० ॥ द्रोण उवाच करोतु स्व
स्ति ते ब्रह्म ब्रह्माचापि द्विजातयः ॥ सरीस्वपाश्च ये श्रेष्ठास्तेभ्यस्ते स्वस्ति भारत ॥ ४१ ॥ ययातिनाहुषश्चैव धुंधुमारो भगीरथः ॥ तुभ्यं राजर्षयः सर्वस्वस्ति कुर्वंतु ते स
दा ॥ ४२ ॥ स्वस्ति ते स्वेकपादेभ्यो बह्वुपादेभ्य एव च ॥ स्वस्य स्त्वपादकेभ्यश्च नित्यं तव महारणे ॥ ४३ ॥ स्वाहा स्वधा शची चैव स्वस्ति कुर्वंतु ते सदा ॥ लक्ष्मीरं रुं ध
ती चैव कुरुतां स्वस्ति ते नय ॥ ४४ ॥

॥ ३४ ॥ तेषां ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥